

SIEŤ POŽIČIAVANIA

Lucka sa dnes ponáhľala zo školy rovno domov. Usmievala sa od ucha k uchu. Dnešné poobedie si zvlášť vychutná. Hoci mala v škole veľa kamarátok, vždy ju trápilo, že nemala také moderné a štýlové veci, ako jej spolužiačky.

Dnes si však od kamarátky Sary požičala nové slúchadlá. Veľmi sa jej páčili, no keď večer počúvala svoje obľúbené pesničky, nešťastne jej spadli a jedno sa poškodilo. Namiesto priznania ich Sare ticho vrátila.

„Všimla som si, že jedno slúchadlo je prasknuté," povedala Sára, keď si ich prezerala.

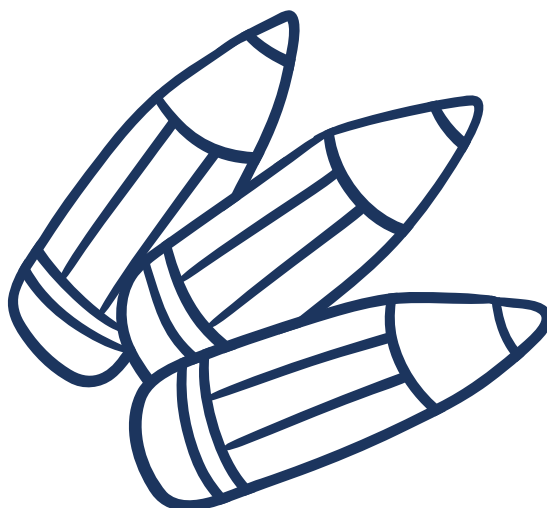
„Prepáč, vypadli mi," priznala nakoniec Lucka.

Sára sa zamračila. „Mala si mi to hneď povedať. Neviem, či ti ešte niekedy niečo požičiam."

O týždeň neskôr potrebovala Lucka špeciálne trblietavé farbičky na školský projekt. Mama jej vysvetlila, že teraz nemajú peniaze na nové.

Požičala si teda farbičky od spolužiačky Niny, ale opäť mala smolu - jednu zlomila a bála sa to povedať.

Keď Nina zistila, že má zlomenú farbičku, bola nahnevaná: „Mala by si mi kúpiť novú!"



Lucka nemala peniaze, tak si požičala tri eurá od Laury. Keď prišiel čas vrátiť peniaze Laure, Lucka si požičala od svojho brata Petra. Keď dostala vreckové, minula ho na školské potreby a bratovi peniaze nevrátila.

„Nemám ich, Peťo. Potrebovala som kúpiť veci do školy," priznala sa.

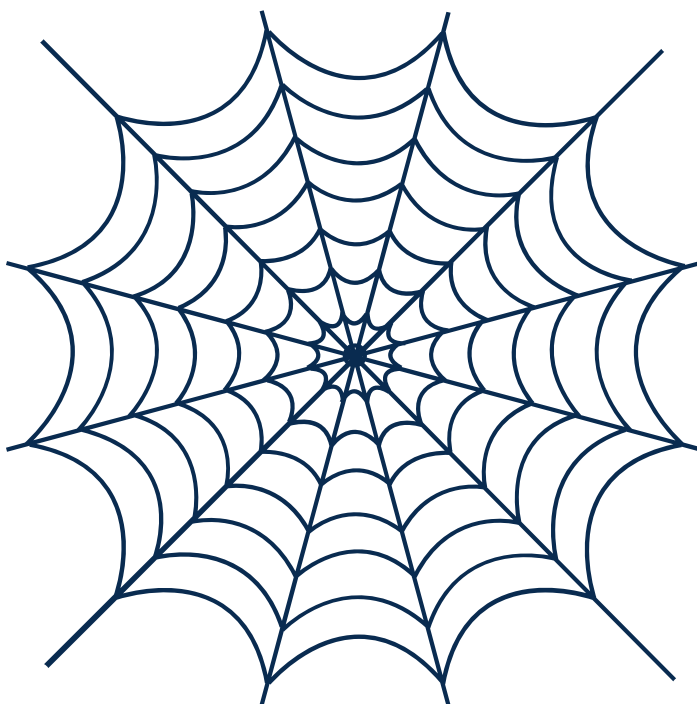
„Ale sľúbila si mi to," povedal Peter sklaman.

V nasledujúcich týždňoch sa zamotala do čoraz väčšej pavučiny požičiavania. Požičala si čistý zošit, keď ten starý stratila, pero, namiesto toho, ktoré sa jej „niekam zakotúlalo", a ďalšie peniaze od Elišky, aby splatila dlh Petrovi. Čoskoro už nevedela, komu čo dlhuje.

Jedného večera sa pri večeri rozplakala a priznala rodičom, v akej je situácii.

„To, čo opisuješ, sa volá dlhová špirála," vysvetlil otec. „Je to ako pavučina, ktorá ťa čoraz viac zväzuje. Mnoho dospelých sa do nej dostane, keď si berú pôžičky na splácanie iných pôžičiek."

„Požičiavanie si je o dôvere," dodala mama. „Keď si niečo požičiaš, ľudia ti veria, že sa o to postaráš a vrátiš to."



Spoločne s rodičmi napísala zoznam všetkého, čo iným ľuďom dlhuje.

Rodičia jej pomohli vymyslieť plán, ako dlhy splatiť - mohla si u nich zarobiť peniaze pomocou domácich prác.

Lucka sa úprimne porozprávala so všetkými, ktorým dlhovala, a vysvetlila im svoju situáciu. Požiadala ich, aby ešte nejaký čas počkali. Po šiestich týždňoch tvrdej práce sa jej podarilo všetky dlhy splatiť.

„Naučila som sa tri dôležité pravidlá," povedala rodičom, keď všetko splatila. „Po prvé, ak si niečo požičiam, musím sa o to starať lepšie než o vlastné. Po druhé, ak sa niečo stane s požičanou vecou, musím to hneď priznať. A po tretie, požičiavať si peniaze by som mala len v skutočnej núdzi."

„A ešte jedno pravidlo," dodal otec. „Nikdy si nepožičiavaj ďalšie peniaze na zaplatenie starých dlhov. To je presne tá pavučina, z ktorej je ťažké sa dostať."

Keď jej neskôr Sára ponúkla, že si môže požičať jej nový tablet, Lucka sa usmiala: „Radšej by som si na ňom niečo pozrela s tebou. Naučila som sa, že požičiavanie je veľká zodpovednosť."

Lucka pochopila, že jej dôveryhodnosť a priateľstvá sú oveľa cennejšie než „najkúlovejšie" veci.